

ffønner ikke, at der kan være Noget til Hinder for, indtil videre at lade de vedkommende Politiebedsmand overtage disse Forretninger, saafremt Sagen ikke maatte være ordnet paa anden Maade, inden nærværende Lov træder i Kraft. Forsaavidt det Tilfælde maatte indtræde, at der i nogen Kjøbstad ikke er bosat nogen Politiebedsmand, hvilket efter dette Udkast er Tilfældet i et Par bornholmske Byer, maatte formentlig den Politiebedsmand, i hvis Distrikt Kjøbstaden er beliggende, overtage Forretningerne.

ad § 7.

Ligesom det ofte under de foreløbige Underføgelser, som foretages, forinden Sager om begaaede Forbrydelser og Lovovertrædelser bringes for Domstolene, vil være nødvendigt for Politiet at modtage Forklaringer om, hvad der er foregaaet, af Personer, som maae formodes at vide Betsed herom, saaledes vil det ogsaa i de Tilfælde, hvor Oplysninger i offentlig Diemed udenfor egentlige Retsager skulle tilveiebringes ved Politiets Hjælp, være nødvendigt at modtage Forklaringer af forskellige Personer, og det er derfor ogsaa i foregaaende Paragraf foreskrevet, at Politiebedsmændene i saadan Anledning skulle være berettigede til at indkalde Personer, der ere bosatte i Distriktet, til at afgive Forklaring under Sandheds Løfte. Men til en saadan Berettigelse for Politiet maa der svare en Forpligtelse hos de Vedkommende til at møde for Politiebedsmanden og afgive Forklaring, og da det vel turde være tvivlsomt, om en saadan Forpligtelse kan udledes af den almindelige Lovgivning, har Man anseet det rettest her at give en udtrykkelig Forskrift derom, i hvilken Henseende man navnlig har troet at kunne støtte sig til Analogien af Pl. 10de Febr. 1818, ifølge hvilken Enhver er forpligtet til at give Møde efter Tilføjelse for Amtmanden under Straf af Bøder. Denne Forpligtelse til at give Møde efter Tilføjelse hos vedkommende Politiebedsmand synes imidlertid rettest at burde indskrænkes til Beboerne af det ham underlagte Distrikt, og naar det i Paragrafen er fastsat, at den paahviler Beboerne af Politiekredsene eller Politidistriktet, saa sigtes ved det første Udtryk til det Tilfælde,

at Kredsene ikke er delt i Distrikter, hvilket ofte vil indtræde. Forsaavidt altsaa Forklaringer skulle erhverves fra Personer, der ere bosatte i forskellige Distrikter, maa den Embedsmand, hvem det er paalagt at tilveiebringe Oplysninger, i denne Anledning henvende sig til de vedkommende Politiebedsmand, men da Politimesteren, som tidligere anført, saavidt muligt selv bør lede Forundersøgelserne i Straffesager i hele Kredsene, selv om denne maatte være delt i Distrikter, maae Kredsens Beboere ogsaa være forpligtede til at møde for ham i saadanne Sager, om de end ere bosatte i et Distrikt, der ikke staaer under hans umiddelbare Bestyrelse. Det er imidlertid klart; at der maa være en Grændse for de Paagjældendes Forpligtelse til at afgive Forklaring, og denne kan formentlig kun findes i de Forskrifter, som bestemme Pligten til at afgive Forklaring for en Ret som Vidne, og som findes i det forelagte Udkast til Rævningsloven. Herved opstaaer imidlertid den Vanskelighed, at Politiebedsmanden, der ikke har nogen dømmende Myndighed, ikke med Retsvirkning kan afgjøre, om den, der er tilfagt for at afgive Forklaring, er berettiget til at nægte Saadant; Man maa derfor i saadanne Tilfælde overlade til den Paagjældende selv under eget Ansvar at nægte at afgive Forklaring, og det vil da, naar der anlægges Sag imod ham i denne Anledning, blive at afgjøre, om hans Vægring har været berettiget, i hvilket Tilfælde han vil være at finde. Det vil saaledes af Hensyn til de Spørgsmaal, der kunne opstaae om Forpligtelsen saavel til at møde, som til at afgive Forklaring, ikke være gjørligt at overlade vedkommende Politiebedsmand selv at diktere Straffen, naar Noget udebliver eller nægter at afgive Forklaring uden lovlig Grund, hvorimod saadant Forhold bliver at gjøre til Gjenstand for en særlig Sag, der jo isøvrigt efter den paatænkte nye Rettergangsmaade vil kunne afgjøres i kort Tid. Hvad Straffen angaaer, da synes denne passende at kunne fastsættes i Analogi med den ovennævnte Pl. 10de Febr. 1818, dog med Hensyn til de mange Tilfælde af forskjellig Betydning og Vigtighed, som falde ind under